

Mevrouw de voorzitter, waarde collega's

Ontvankelijkheid

Ik wil mevrouw Wilmès feliciteren met het feit dat zij überhaupt een motie indient. Dat is bij mijn weten de eerste keer namens haar fractie, en dus is dat een pluim waard, want ze draagt tenminste bij tot het debat in deze raad. Wij vinden dan ook dat de motie ontvankelijk moet zijn en hopen dan ook dat UF in het vervolg ook voor de ontvankelijkheid van onze moties zal stemmen.

Het is niet omdat we daarstraks voor de ontvankelijkheid hebben gestemd dat we het eens zijn met de inhoud van deze motie en ik wil dat toch graag motiveren.

Ten eerste heb ik vernomen van onze parlementsleden dat UF zich in dit debat niet heeft gemengd. Misschien vond mijnheer Van Eycken het niet belangrijk genoeg om zich erover op te winden. Maar soit.

Ten tweede vinden wij de taalvoorwaarde die zijn opgelegd nog niet streng genoeg. In het voorontwerp van decreet was bepaald dat **alle** medewerkers van een kinderopvanginitiatief een bepaalde graad van kennis van het Nederlands moest kunnen bewijzen. Indien niet, zou geen vergunning afgeleverd worden.

De Raad van State had daar in zijn advies heel wat kritiek op (zogezegd omdat de taalvrijheid zoals bepaald in art 30 van de GW in het gedrang zou komen). Daarom is het uiteindelijke ontwerp **afgezwakt**: Nu moet alleen de **verantwoordelijke** van het kinderopvanginitiatief het Nederlands machtig zijn, en **één van de kinderbegeleiders**, zo niet komen er geen subsidies.

M.a.w.: er zijn taalvereisten, maar die zijn niet meer gekoppeld aan het al dan niet verkrijgen van een **vergunning** om kinderopvang te organiseren, maar wel gekoppeld aan het al dan niet verkrijgen van **subsidies**. De UF moet dus zeker niet klagen.

Wij hadden liever gezien dat het Parlement het advies van de RvS naast zich had neergelegd, en de taalvoorwaarden voor alle medewerkers had blijven koppelen aan de vergunning.

Want wat gebeurt er wanneer die ene begeleider langdurig ziek is? Dan is er niemand meer die Nederlands spreekt. Waarom van één kinderbegeleider geëist kan worden dat hij/zij Nederlands kent en van de anderen niet, is voor ons een raadsel.

Bovendien betekent die afzwakking dat de verantwoordelijke van het verblijf ook nog een andere taal dan het Nederlands machtig moet zijn om regels en voorschriften uit te leggen aan de kinderbegeleiders.

De vereiste taalniveaus zijn trouwens ook niet zo hoog:

Niveau B1 luisteren houdt het volgende in: *De student kan de hoofdpunten begrijpen van een duidelijke toespraak over vertrouwde zaken die hij regelmatig tegenkomt op zijn werk, school, vrije tijd enz. Hij kan de hoofdpunten van veel radio- of tv-programma's over actuele zaken of over onderwerpen van persoonlijk of professioneel belang begrijpen wanneer er betrekkelijk langzaam en duidelijk wordt gesproken.*

Als een van de ouders dus meedeelt aan de begeleidster dat haar zoontje de afgelopen nacht heeft

liggen wenen, of heeft overgegeven, of een bepaalde siroop moet innemen, dan is het toch essentieel dat de begeleidster dat kan begrijpen?

In principe zou elke leerling van de middelbare Franstalige school die wat Nederlands heeft gekregen, aan deze norm moeten voldoen, net zoals dat in een Nederlandstalige school mag verwacht worden inzake kennis van het Frans. Dus dat kan toch niet zo moeilijk zijn om recht te hebben op subsidies? Of moet ik uit het betoog van UF concluderen dat zij het normaal vinden dat de helft van de Franstaligen dat minimumniveau niet haalt? En dat het onderwijs van het Nederlands aan Franstalige scholen dus veel te laag ligt?

Zo ja, is dat dan onze schuld? En mogen wij daarom geen eisen stellen in Vlaanderen?

Zullen we de zaken eens omkeren?

Stel u voor dat een Vlaamse taalpartij met verkozenen in Wallonië daar dezelfde eis zou stellen. Dat men daar geen Frans moet kennen om een crèche uit te baten. Niemand zou dat daar accepteren.

Sorry, mevrouw Wilmès, maar u verdedigt mensen die weigeren om Nederlands te leren of te spreken. Messieurs et madames die onze taal minderwaardig vinden. Het is de Herrenmentaliteit van dokters, agenten, brandweperlui die in Brussel al jarenlang denken dat ze geen Nederlands moeten kennen omdat ze het nog nooit hebben gebruikt. Die het dus maar normaal vinden dat een kind van een of twee jaar, een patiënt die half in coma ligt, een slachtoffer dat net overvallen is, maar Frans spreekt tegen hen...

Zal ik u twee concrete voorbeelden geven van de voorbije maanden?

Mijn zoon en een Duitse vriend van hem worden 's nachts zonder de minste reden aan de Beurs aangevallen door een bende Marokkanen. Hij krijgt verschillende vuistslagen te incasseren, maar weet zich toch te verdedigen, kan een van zijn belagers neerslaan en wordt achtervolgd tot bij een politiewagen. Daar wil hij zijn verhaal doen, maar de agente – die nochtans tweetalig moet zijn, wil geen Nederlands spreken, zelfs niet begrijpen. Wanneer hij zich daarover boos maakt, snauwt ze hem toe dat hij maar moet terugkeren naar Vlaanderen.

Of het verhaal van een 50-jarige Vlaamse agent die perfect tweetalig is en tegen wie een jonge Brusselse rekrut al lachend komt zeggen dat hij 0/20 had op zijn examen Nederlands, en dat dit voor zijn carrière natuurlijk helemaal geen probleem is...

Het zou UF sieren wanneer het de boodschap aan haar achterban zou meegeven dat respect van twee kanten moet komen en dat de taal leren van de meerderheid in dit land wel het eerste is wat zij zouden moeten doen. U geeft toch zelf het goede voorbeeld?

Jan Laeremans

Betreft: Motie aan de Vlaamse regering in verband met het Decreet van 20 april 2012 (BS 15 juni 2012) betreffende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters

Toelichting

De Vlaamse regering heeft een nieuw decreet over de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters in april 2012 goedgekeurd. Dit zal vanaf april 2014 van kracht zijn. Een van de grote wijzigingen van dit decreet betreft de verplichting om een vergunning te hebben om het beroep van onthaalouder/verantwoordelijke kinderdagverblijf te kunnen uitoefenen. Dit was vroeger niet het geval. Een van de voorwaarden waaraan moet voldaan worden is dat de verantwoordelijken en ten minste een van de kinderbegeleiders in de opvangvoorzieningen de Nederlandse taal moeten kennen.

Vanaf april 2014 zal de verantwoordelijke van het kinderdagverblijf zijn/haar kennis van de Nederlandse taal moeten aantonen door een diploma of een getuigschrift waarmee een niveau B1 (luisteren/spreken) en B2 (lezen/schrijven) volgens de Europese normen bewezen wordt. Bovendien zal ten minste een van de kinderbegeleiders (naargelang het aantal kinderen) ook moeten aantonen over een kennis van de Nederlandse taal van niveau B1 (luisteren/spreken) en A2 (lezen/schrijven) te beschikken.

Zonder deze bepaalde documenten zullen de onthaalouders geen vergunning krijgen en dus wordt hen verboden hun beroep uit te oefenen. Daardoor komen ouders die een opvangvoorziening nodig hebben om te kunnen werken in onmogelijke situaties terecht.

Op zeer korte termijn zal dit een heel belangrijk probleem worden voor de onthaalouders maar ook voor de ouders uit de provincie Vlaams Brabant en uit de Rand in het bijzonder. Hoewel er tot op heden absoluut geen probleem was, zullen opvangvoorzieningen wegens de ontbrekende kennis van de Nederlandse taal van deze onthaalouders/verantwoordelijke kinderdagverblijf moeten sluiten. In Sint- Genesius-Rode bijvoorbeeld zijn er momenteel 226 plaatsen beschikbaar; 107 of **50% daarvan worden door dit nieuwe decreet rechtstreeks bedreigd**. Dit is totaal onaanvaardbaar als men weet dat de ouders het al zeer moeilijk hebben om een opvangplaats voor hun kinderen te vinden. er was wél een probleem

MOTIE

De raadsleden van de provincie Vlaams Brabant:
begrijpen dat het nodig is om de organisatie van het kinderdagverblijf te regelen en te vereenvoudigen;
vestigen de aandacht van het Vlaams Parlement op het feit dat het niet kennen van de Nederlandse taal nooit een obstakel heeft gevormd voor het aanbod dat altijd heeft voldaan aan de geldende veiligheidsnormen en **waarbij de kennis van de Nederlandse taal voor de uitoefening van dit beroep dus overbodig is;**

verzoeken de eenvoudige intrekking van deze bepaalde bepalingen zodat de anderstalige onthaalouders hun beroep professioneel en zonder sluitingsbedreiging verder kunnen uitoefenen **zoals ze dit al jaren doen;**
herinneren eraan dat bij ontstentenis hiervan een groot deel van het momenteel bestaande aanbod

van opvangplaatsen zal verdwijnen, wat in tegenspraak is met een van de doelstellingen van hetzelfde decreet, namelijk meer opvangplaatsen voor iedereen.

Deze motie wordt naar het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering gestuurd.

Motie ingediend op 14 januari 2014 door mevrouw Sophie Stone-Wilmès namens de UF-fractie.